

Warszawa, dnia 29 maja 2020 r.

WIP.1031.2020.IM

Sz. P.
Marlena Małąg
Minister Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

WYSTĄPIENIE
RZECZNIKA MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW
Z OCENĄ PRAWNĄ W CELU OCHRONY PRAW PRZEDSIĘBIORCÓW

Szanowna Pani Minister,

na podstawie art. 11 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 roku o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 648 z późn. zm. - dalej: ustawa o Rzeczniku) występuję z oceną prawną, w celu ochrony praw przedsiębiorców, którzy otrzymali „mikropożyczkę” w rozumieniu art. 15zzd ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 374 i 567), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 31 marca 2020 roku o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r., poz. 568) - dalej ustawa COVID-19 oraz

zwracam uwagę, że:

- stosownie do powszechnie obowiązującej regulacji prawnej, uzyskane przez przedsiębiorcę, w ramach „mikropożyczki”, o której mowa w art. 15zzd ust. 1 ustawy COVID-19 środki pieniężne, nie są wyłączone spod egzekucji komorniczej i administracyjnej.

Wobec powyższego wnoszę o:

- rozważenie przez Panią Minister podjęcia inicjatywy wprowadzenia do obowiązującego porządku prawnego przepisu prawa powszechnie obowiązującego przewidującego wyłączenie spod egzekucji środków pieniężnych uzyskanych przez przedsiębiorcę w ramach „mikropożyczki” w rozumieniu art. 15zzd ust. 1 ustawy COVID-19, analogicznie do regulacji art. 15zu ust. 3 ustawa COVID-19 stosownie do którego, ze świadczenia postojowego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji;
- poinformowanie Rzecznika o zajęтым stanowisku w związku z przedstawioną w niniejszym wystąpieniu oceną prawną, w terminie, o którym mowa w art. 11 ust. 3 ustawy o Rzeczniku.

Ponadto Rzecznik chciałby zwrócić uwagę na okoliczność, że ustawowy 30 dniowy (maksymalny) termin na wydania objaśnień prawnych nie przystaje do obecnej trudnej rzeczywistości. **Tym samym zwracam się z prośbą aby termin odpowiedzi został przez Panią Minister skrócony do 7 dni.**

Uzasadnienie

W kwestii uprawnień Rzecznika

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, w zakresie ochrony praw przedsiębiorców, może zwracać się do właściwych organów, organizacji lub instytucji publicznych z ocenami i wnioskami o podjęcie działań zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw przedsiębiorców oraz usprawnienia trybu załatwiania spraw w tym zakresie (art. 11 ust. 1 ustawy o Rzeczniku).

Stosownie do art. 1 ust. 1 ustawy o Rzeczniku, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców stoi na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów, a także słuszych interesów przedsiębiorców.

W ocenie Rzecznika, wystąpienie z oceną prawną w niniejszej sprawie jest uzasadnione potrzebą zapewnienia ochrony praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności poszanowania zasady wolności gospodarczej oraz pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej.

Stan prawny

Zgodnie z art. 15zzd ust. 1 ustawy COVID-19, w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki (dalej „mikropożyczka”) na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 marca 2020 r.

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców zauważa, że stosownie do obowiązującej regulacji prawnej „mikropożyczka”, o której mowa w art. 15zzd ust. 1 ustawy COVID-19, finansowana jest z Funduszu Pracy, którego dysponentem jest Minister Pracy i Polityki Społecznej. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r., poz. 1482 ze zm.) nie zawiera normy prawnej zwalniającej środki pozyskane z Funduszu od zajęcia komorniczego czy egzekucji. Również art. 15zzd ust. 1 ustawy COVID-19 nie przewiduje zwolnienia środków z „mikropożyczki” spod egzekucji. Tego typu regulację zwiera jednak art. 15zu ust. 3 ustawy COVID-19 odnoszący się do świadczenia postojowego, finansowanego również z Funduszu Pracy, o czym stanowi art. 15zw ust. 1 analizowanej ustawy. Stosownie bowiem do art. 15zu ust. 3 ustawy COVID-19, ze środków ze świadczenia postojowego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji. Tymczasem, zdaniem Rzecznika, te same racje, które przemawiały z wprowadzeniem przez ustawodawcę regulacji art. 15zu ust. 3 ustawy w stosunku do środków ze świadczenia postojowego, uzasadniają wprowadzenie analogicznego przepisu, który wyłączałby możliwość dokonania potrąceń i egzekucji, także ze środków uzyskanych przez przedsiębiorcę w ramach „mikropożyczki”, o której mowa w art. 15zzd ust. 1 ustawy COVID-19.

Rzecznik zwraca również uwagę, że nie można wykluczyć sytuacji, w której w momencie, gdy środki z „mikropożyczki” zostały zajęte przez komornika w ramach egzekucji prowadzonej z

rachunku bankowego, przedsiębiorca nie będzie w stanie wywiązać się z bieżących zobowiązań. W szczególności, przekazane mu na mocy umowy „mikropożyczki” środki nie zostaną spożytkowane na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności. W konsekwencji wątpliwe jest, czy w takiej sytuacji przedsiębiorca będzie mógł skutecznie ubiegać się o prawo do umorzenia „mikropożyczki” (art. 15zzd ust. 7 ustawa COVID-19), pomimo spełnienia warunku formalnego, jakim będzie prowadzenie działalności gospodarczej przez okres 3 miesięcy od daty udzielenia pożyczki.

W ocenie Rzecznika, brak zatem regulacji, która wyłączałaby spod egzekucji środki pieniężne uzyskane przez przedsiębiorcę w ramach „mikropożyczki” w rozumieniu art. 15zzd ust. 1 ustawy COVID-19, stanowi konieczną do uzupełnienia lukę prawną. Jej istnienie uniemożliwia osiągnięcie celu wprowadzenia pakietu rozwiązań wprowadzonego ustawą COVID-19, jakim jest możliwe najszersze odciążenie przedsiębiorców w ponoszeniu ekonomicznych skutków sytuacji kryzysowej wywołanej epidemią Covid-19. Podleganie egzekucji środków uzyskanych przez przedsiębiorcę w ramach „mikropożyczki” może prowadzić do sytuacji, kiedy oferowana przedsiębiorcom pomoc Państwa byłaby znikoma. Tymczasem nie budzi przecież wątpliwości, że zamiarem ustawodawcy wprowadzającego pakiet rozwiązań w ustawie COVID-19, była realna pomoc polskim przedsiębiorcom, którzy pomimo dużych spadków przychodów starają się utrzymać dotychczasowe zatrudnienie, a tym samym nie chcą przyczyniać się do zwiększania się bezrobocia.

Wskazując na powyższe, wnoszę jak na wstępie.

z poważaniem

ZAŚTĘPCA RZECZNIKA
MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW

Jacek Cieślak
Jacek Cieślak